

Тазкия дарслари (146-дарс). Ширкнинг оқибати

ТАЗКИЯ
146-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

17:30 / 24.07.2021 3210

Ширкнинг оқибати нақадар оғирлигини англаб етиш учун ушбу оятларни эслашнинг ўзи кифоя:

كُرْشِي نَمَوْءِ اَشْيَ نَمَلْ كَلَدَنْ وُدْ اَمُ رُفَعِي وَوَبْ كُرْشِي نَأُ رُفَعِي اَلْ ءَلَلَّ اِنِّ اِمَّ يَطْع اَمُّ ثِ اِ رَتْ فَ اِدْقَفِ ءَلَلَّ اِب

1. «Албатта, Аллоҳ Ўзига ширк келтирилишини кечирмас. Ундан бошқани Ўзи хоҳлаган кишидан кечирадир» (Нисо сураси, 48-оят).

اَيُّ حَيْ سَمَّ لَ اَلْ اَقَوْ مَ يَرْمُ نُبَّ اُ حَيْ سَمَّ لَ اُ وُهَ ءَلَلَّ اِنِّ اُولُ اَقَ نَيِّ دَّ اَلْ رَفَكَ دَقَلْ مَّ رَحْ دَقَفِ ءَلَلَّ اِبْ كُرْشِي نَمُ ءُ اِمُّ كُبَّرَوْ يَّ بَرَّ ءَلَلَّ اُولُ اُدْبَعِ اَلْ اِي اَرْسِ اِي نَبِّ رَا صَ نَأُ نَمَ نَيِّ مَ اَطْلَلْ اَمُّ وُ رَا نَلَّ اِ هَا وَا مَّ وَّ ءَنَّ جَلَّ اِ هَا يَلَعُ ءَلَلَّ ا

2. «Ким Аллоҳга ширк келтирса, албатта, Аллоҳ унга жаннатни ҳаром қилур ва унинг жойи оловдир. Ва золимларга ҳеч қандай нусрат берувчилар йўқдир» (Моида сураси, 72-оят).

كُرْشِي لَ اِنِّ ءَلَلَّ اِبْ كُرْشِي اَلْ يَّ نُبَّ اَيُّ ءُ طَعِي وَوَهَوْ وَنَبَّ اِلُّ نَأْمُ قُلْ لَ اَقُ دَاو

مُطِيعٌ مُلْطَلٌ

3. «Аллоҳ солиҳ банда Луқмон тилидан: «Эй ўғилчам, Аллоҳга ширк келтирма. Албатта, ширк катта зулмдир», деб марҳамат қилган (Луқмон сураси, 13-оят).

مَآخِذَ الْبُرْجِ الْمَعْمُورِ أَلْفُ سَحَابٍ مِّنْ ذُرِّ السَّمَوَاتِ الْوَعَالِ أَلْهَبٌ آتِيَةٌ
بِالْأَشْجَارِ إِذْ هِيَ عَلَيْهَا تَهْتَادُ الْعَالَمِينَ أَوْ كَالَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا
كُفْرًا مِّنْ قَبْلُ هِيَ فِي مَعْرُوفٍ أَلْهَبٌ مِّنْ عِلْمِ الْغَايِبِ أَكْبَرُ مِنْ
أَنْ يَّحْتَسِبَ الْمُتَكَبِّرُونَ

4. «Албатта, мушриклар нажасдирлар. Бас, ушбу йилларидан кейин Масжидул Ҳаромга яқин келмасинлар» (Тавба сураси, 28-оят).

Шунга биноан, мушрик оламдаги энг разил одамдир.

كُلُّ مَعْرُوفٍ مُّبِينٍ أَلْهَبٌ مِّنْ عِلْمِ الْغَايِبِ أَكْبَرُ مِنْ أَنْ يَّحْتَسِبَ الْمُتَكَبِّرُونَ
يُنَادِيهِمْ أَفَلَا يَتُوبُونَ عَلَيْهِمْ كَمَا تَابَ عَلَيْهِمُ الَّذِينَ هَرَبُوا مِنْ يَدَيْهِمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِ لُوطٍ وَإِنَّ يَدِ اللَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

5. «Агар ширк келтирсанг, албатта, амалинг беҳуда кетур ва албатта, зиён кўрувчилардан бўлурсан» (Зумар сураси, 65-оят).

Шунга биноан, ширк ҳеч кимдан кечирилмас гуноҳдир.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди